Prima instanță: Judecătoria Chișinău (sediul Central), judecător Nicula Veaceslav
Dosarul nr. 2ai-354/26 (2-18191694-02-2ai-31122024)

D E C I Z I E

8 iunie 2026 mun. Chişinău

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în materie de insolvabilitate, reorganizare și dizolvare a persoanelor juridice al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru

În componența:
Preşedintelui completului, judecătorul Sîrbu Victoria
Judecătorilor Cașcaval Andrei și Bagrin Lucia

examinând, fără citarea părţilor, cererea de apel declarată de către administratorul insolvabilității SRL „Nectar Expo” în proces de insolvabilitate, Bostan Nicolae,

împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Central) din 29 mai 2024, prin care s-a respins cererea,

în cauza de insolvabilitate la cererea lichidatorului SRL „Nectar-Expo” în procedura falimentului, Bostan Nicolae către terțul poprit Î.I. „Pușcari A.” privind validarea popririi,

C O N S T A T Ă:

Circumstanțele cauzei:

La 24 august 2018, lichidatorul SRL „Nectar-Expo”-Crețu Ion a înaintat cerere către terțul poprit Î.I. „Pușcari A.” privind validarea popririi şi încasarea datoriei.

În motivarea cererii lichidatorul a invocat că, prin hotărârea Curţii de Apel Chişinău nr. 2i-224/15 din 9 iunie 2015, s-a constatat insolvabilitatea şi s-a intentat procesul de insolvabilitate faţă de SRL „Nectar-Expo”.

Prin încheierea Curţii de Apel Chişinău nr. 2i-224/15 din 22 aprilie 2016, s-a dispus trecerea la procedura de faliment în vederea lichidării patrimoniului debitorului SRL „Nectar-Expo”, fiind investit în funcţia de lichidator - administratorul autorizat Crețu Ion, deţinătorul autorizaţiei nr. 191 din 23 februarie 2015, eliberată de Ministerul Justiţiei.

La fel, a inidcat că, în exercitarea funcţiilor de administrare a patrimoniului societăţii debitoare, lichidatorul a constatat că prin contractul de vânzare-cumpărare nr. 20-08/14 din 20 august 2015, încheiat între Î.I. „Pușcari A.”, în calitate de vânzător şi SRL „Nectar-Expo”, în calitate de cumpărător, s-a convenit asupra achiziționării a 100000 de lăzi din lemn pentru struguri, la preţul de 12 lei pentru o ladă, în total suma de 1 200 000 lei.

În temeiul contractului nominalizat, SRL „Nectar Expo” şi-a executat obligaţia asumată şi a trasferat în contul Î.I. „Pușcari A.”, suma totală de 1 290 000 lei, fapt confirmat prin ordinele de plată din 20.08.2015; 16.09.2015; 28.09.2015; 16.10.2015.

Susține însă că, Î.I. „Pușcari A.” şi-a executat parţial obligaţiunile contractuale şi a livrat în adresa SRL „Nectar Expo”, doar 78 830 lăzi, iar cantitatea de 21 170 de lăzi în sumă totală de 254 040 lei, nefiind livrată până în prezent.

În legătură cu faptul că, SRL „Nectar Expo” valorifică strugurii direct de pe câmp şi a decăzut necesitatea achiziționării lăzilor pentru depozitarea strugurilor de viţă-de-vie, la data de 21 mai 2018, lichidatorul SRL „Nectar Expo” a expediat poștal notificarea de reziliere nr. 191-132 în adresa Î.I. „Pușcari A.”, prin care a informat despre intenția de reziliere a contractului de vânzare-cumpărare nr. 20-08/14 din 20 august 2015, pe cale amiabilă şi comunicarea deciziei privind rezilierea contractului de comun acord până la data de 25 mai 2018, în caz contrar se va considera că Î.I. „Pușcari A.” a acceptat în mod tacit rezilierea contractului de vânzare-cumpărare nr. 20-08/14 din 20 august 2015.

Menționează că, în lipsa unui răspuns la notificarea de reziliere din 21 mai 2018, în termenul stabilit, SRL „Nectar Expo” la 15 iunie 2018, a expediat în adresa Î.I. „Pușcari A.”, reclamația nr. 191-162, prin care a informat despre rezilierea contractului de vânzare-cumpărare nr. 20-08/14 din 20 august 2015 şi obligativitatea restituirii sumei de 254 040 lei, până la data de 2 iulie 2018, în caz contrar, SRL „Nectar Expo” şi-a rezervat dreptul de a recurge la soluționarea litigiului pe cale judecătorească.

Mai susține că, lichidatorul SRL „Nectar Expo”, la 3 august 2018, a expediat în adresa terțului poprit Î.I. „Pușcari A.”, somația de înființare a popririi asupra sumei de 254 040 lei, care urma a fi transferată până la 15 august 2018, la contul de acumulare deschis de lichidator, însă Î.I. „Pușcari A.” nu şi-a executat obligațiunea de plată a sumei datorate, lăsând somaţia fără răspuns.

Solicită validarea popririi instituite asupra mijloacelor băneşti în mărime de 254 040 lei, deţinute de către terţul poprit Î.I. „Pușcari A.”; încasarea de la terţul poprit Î.I. „Pușcari A.” în beneficiul SRL „Nectar Expo”, datoria în sumă totală de 254 040 lei.

La 4 iulie 2019, terțul poprit Î.I. „Pușcari A.” a depus referință la cererea de validare a popririi, prin care a explicat că contractul de vânzare-cumpărare nr. 20-08/14 din 20 august 2015, a fost executat integral de către Î.I. „Pușcari A.”, fiind livrate în adresa SRL „Nectar Expo”, lăzi din lemn în cantitatea contractată de 100 000 bucăți în valoare de 1 200 000 lei.

Poziţia instanţei de fond:

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Central) din 27 iulie 2020, s-a admis cererea de validare a popririi depusă de lichidatorul SRL „Nectar Expo”, Crețu Ion. S-a validat poprirea privind încasarea de la Î.I. „Pușcari A.” în beneficiul SRL „Nectar Expo” în procedura falimentului a sumei în mărime de 254 004 lei. S-a încasat de la Î.I. „Pușcari A.”în beneficiul SRL „Nectar Expo” în procedura falimentului suma în mărime de 254 004 lei. S-a încasat de la Î.I. „Pușcari A.” în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 7 620,12 lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 10 noiembrie 2020, s-a admis recursul declarat de Î.I. „Pușcari A.”. S-a casat hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Central) din 27 iulie 2020, emisă în cauza civilă, la cererea lichidatorului SRL „Nectar Expo”, în procedura falimentului către terțul poprit Î.I. „Pușcari A.” privind validarea popririi și încasarea datoriei, cu restituirea cauzei la rejudecare la Judecătoria Chișinău (sediul Central), în alt complet de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Central) din 29 mai 2024, s-a respins cererea de validare a popririi înaintată de lichidatorul debitorului insolvabil SRL „Nectar-Expo” în procedura falimentului împotriva terțului poprit Î.I. „Pușcari A.” prin care s-a solicitat validarea popririi și încasarea sumei de 254 040,00 lei de la terțul poprit.

S-a desfinţat poprirea înființată de lichidatorul debitorului insolvabil SRL „Nectar-Expo” în procedura falimentului împotriva terțului poprit Î.I. „Pușcari A.” asupra sumei de 254 040,00 lei.

S-a încasat de la debitorului insolvabil SRL „Nectar-Expo” în procedura falimentului în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 7 621,20 lei.

Solicitarea apelantei:

Nefiind de acord cu hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Central) din 29 mai 2024, la 31 mai 2024, prin intermediul poștei electronice, administratorul insolvabilității SRL „Nectar Expo” în proces de insolvabilitate, Bostan Nicolae a depus apel nemotivat, solicitând admiterea cererii de apel, casarea integrală a hotărârii instanței de insolvabilitate, cu pronunțarea unei noi decizii de admitere a cererii.

Totodată, reprezentantul apelantei a solicitat amânarea plății taxei de stat, în temeiul art. 86 alin. (2) din Codul de procedură civilă.

Argumentele apelului:

În motivarea cererii de apel, administratorul insolvabilității SRL „Nectar Expo” în proces de insolvabilitate, Bostan Nicolae a invocat că instanța de fond a examinat incomplet circumstanțele cauzei și a aplicat eronat normele de drept material incidente raportului juridic litigios. În special, apelantul a criticat concluzia instanței potrivit căreia aceasta nu era competentă să se pronunțe asupra efectelor notificării de reziliere nr. 191-132 a contractului de vânzare-cumpărare nr. 20-08/14 din 20 august 2015 în cadrul examinării cererii de validare a popririi.

Apelantul a subliniat că raporturile juridice dintre părți își aveau originea în contractul de vânzare-cumpărare nr. 20-08/14 din 20 august 2015, prin care Î.I. „Pușcari A.” s-a obligat să livreze 100 000 de lăzi din lemn pentru struguri, iar SRL „Nectar Expo” a executat integral obligațiile de plată asumate, transferând în beneficiul vânzătorului suma totală de 1 290 000 lei. Totodată, acesta a menționat că ulterior, în baza contractului de depozit nr. 25-09/15 din 25 septembrie 2015 și a facturii seria WB nr. 0578075 din aceeași dată, 21 167 de lăzi, în valoare de 254 004 lei, au fost transmise spre păstrare către Î.I. „Pușcari A.”.

Potrivit argumentelor apelantului, contractul de depozit nu putea fi examinat izolat de contractul de vânzare-cumpărare, întrucât avea un caracter accesoriu și a fost încheiat

exclusiv în vederea păstrării temporare a bunurilor dobândite în temeiul contractului principal. În această ordine de idei, apelantul a susținut că între cele două contracte exista o legătură juridică directă și o interdependență evidentă, astfel încât încetarea contractului principal urma să producă efecte și asupra contractului de depozit.

În continuare, apelantul a invocat prevederile art. 742 Cod civil (în redacția aplicabilă la data nașterii raportului juridic), susținând că notificarea de reziliere a contractului de vânzare-cumpărare producea efecte și asupra contractului de depozit, întrucât acesta din urmă își avea fundamentul exclusiv în existența contractului principal. În opinia sa, odată cu rezilierea contractului de vânzare-cumpărare, contractul de depozit a rămas lipsit de cauză și de justificare juridică, iar menținerea efectelor acestuia contravin atât principiului bunei-credințe, cât și regulilor de interpretare a contractelor prevăzute de Codul civil.

Apelantul a mai precizat că instanța de fond a omis să analizeze efectele juridice ale rezilierii contractului principal asupra raportului de depozit și nu a apreciat probele administrate în ansamblul lor, limitându-se la constatarea existenței contractului de depozit fără a examina legătura acestuia cu raportul juridic principal. În opinia apelantului, cauza urma să fie analizată în mod complex și multiaspectual, prin coroborarea tuturor înscrisurilor și actelor juridice existente la dosar.

De asemenea, acesta a invocat dispozițiile art. 1086 și art. 1096 alin. (1) Cod civil, precum și prevederile art. 725, art. 727 și art. 728 Cod civil referitoare la interpretarea contractelor conform voinței reale a părților, principiului bunei-credințe și efectelor care decurg din natura raportului juridic. În acest sens, a susținut că instanța nu a interpretat contractele în contextul relației juridice globale existente între părți și nu a ținut cont de scopul pentru care a fost încheiat contractul de depozit.

Totodată, apelantul a considerat că sunt întrunite temeiurile de casare prevăzute de art. 386 alin. (1) lit. a), b), c) și d) CPC, întrucât circumstanțele relevante pentru soluționarea cauzei nu au fost elucidate pe deplin, concluziile instanței nu corespund situației de fapt constatate, iar normele de drept material au fost interpretate și aplicate eronat.

Aderent, apelantul a solicitat amânarea achitării taxei de stat și a taxei de timbru, invocând dispozițiile art. 86 alin. (2) CPC, potrivit cărora persoanele juridice aflate în procedura insolvabilității achită taxa de stat după examinarea cauzei, precum și considerentele reținute de Curtea Constituțională în hotărârea nr. 20 din 24 septembrie 2024 privind posibilitatea amânării, eșalonării sau scutirii de la plata taxei de timbru în funcție de situația materială a solicitantului.

În final, apelantul a solicitat admiterea apelului, casarea integrală a hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri prin care cererea de validare a popririi și de încasare a sumei de 254 040 lei de la terțul poprit Î.I. „Pușcari A.” să fie admisă integral.

Poziția intimatului pe marginea apelului

Partea intimată a fost notificată despre posibilitatea depunerii referinței cu indicarea motivelor de fapt și de drept pe care își întemeiază opinia, precum și probele invocate în

susținerea acesteia. Cu toate acestea, intimata nu a exercitat dreptul de a se expune asupra cererii de apel printr-o referință.

Termenul de declarare a apelului:

Conform art. 8 alin. (1) din Legea insolvabilității, nr. 149 din 29 iunie 2012, hotărârile instanței de insolvabilitate pot fi atacate cu apel în termen de 15 zile de la data pronunțării dispozitivului, cu excepțiile prevăzute în prezenta lege.

Din actele cauzei rezultă că hotărârea contestată a fost emisă la 29 mai 2024, iar cererea de apel a fost depusă la 31 mai 2024, prin intermediul poștei electronice (f. d. 55-59 vol. II).

Prin urmare, apelul declarat de către administratorul insolvabilității SRL „Nectar Expo" în proces de insolvabilitate, Bostan Nicolae, împotriva hotărârii Judecătoriei Judecătoriei Chișinău (sediul Central) din 29 mai 2024, se consideră depus în termen.

Aprecierea instanţei de apel:

Analizând legalitatea şi temeinicia hotărârii contestate, prin prisma argumentelor invocate în cererea de apel şi a materialelor din dosar, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în materie de insolvabilitate, reorganizare și dizolvare a persoanelor juridice al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru consideră apelul neîntemeiat şi care urmează a fi respins, din următoarele motive.

Conform prevederilor art.1 alin. (4) din Legea insolvabilității, procesul de insolvabilitate se desfăşoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă şi cu cele ale prezentei legi.

În virtutea art. 8 alin. (6) din Legea insolvabilității, cererile de apel se examinează în procedură scrisă, în termen de până la 60 de zile de la data intentării procedurii de apel, în condiţiile examinării cauzei în primă instanţă. Instanţa de apel poate dispune citarea participanţilor la proces dacă apreciază acest fapt ca fiind necesar. Cererile de apel şi de recurs se examinează în modul prevăzut de Codul de procedură civilă, cu excepţiile stabilite în prezenta lege.

În acord cu prevederile art. 385 lit. a) din Codul de procedură civilă, instanţa de apel, după ce judecă apelul, este în drept să respingă apelul şi să menţină hotărârea primei instanţe.

În temeiul art. 373 alin. (1), (2), (3) din Codul de procedură civilă, instanţa de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referinţelor şi obiecţiilor înaintate, legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate în ceea ce priveşte constatarea circumstanţelor de fapt şi aplicarea legii în primă instanţă. În limitele apelului, instanţa de apel verifică circumstanţele şi raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanţe, precum şi cele care nu au fost stabilite, dar care au importanţă pentru soluţionarea cauzei, apreciază probele din dosar şi cele prezentate suplimentar în instanţă de apel de către participanţii la proces. În cazul în care motivarea apelului nu cuprinde argumente sau dovezi noi, instanţa de apel se pronunţă în fond, numai în temeiul celor invocate în primă instanţă.

Colegiul judiciar, verificând legalitatea şi temeinicia hotărârii primei instanţe în raport cu prevederile art. 238-241 din Codul de procedură civilă constată că, dispoziţiile procedurale invocate au fost respectate în tot, astfel instanţa de fond a dat o apreciere corectă raportului juridic stabilit între părţi, a constatat şi elucidat pe deplin circumstanţele importante pentru soluţionarea cauzei, concluziile instanţei de fond expuse în hotărâre fiind în corespundere cu probele administrate, iar normele de drept material au fost aplicate corect.

Potrivit recomandărilor avizului nr.11 din 2008 al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni (CCJE) în atenţia Comitetului de Miniştri al Consiliului Europei privind calitatea hotărârilor judecătoreşti, o motivaţie şi o analiză clară sunt cerinţele fundamentale ale hotărârilor judecătoreşti şi un aspect important al dreptului la un proces echitabil.

Totodată, Colegiul judiciar consideră necesar să menționeze că nu va formula un răspuns detaliat pentru fiecare argument al apelantului, ci va analiza doar motivele decisive pentru soluționarea prezentei cauze (a se vedea Gard Ruiz vs Spania (Marea Cameră), 21 ianuarie 1999, parag. 26, Moreira Fereira vs Portugalia (nr.2) (Marea Cameră), 11 iulie 2017, parag.84,98).

Analizând materialele cauzei, argumentele invocate de participanții la proces și normele de drept incidente raportului juridic litigios, Colegiul judiciar reține următoarele.

Potrivit art. 1 alin. (4) din Legea insolvabilității, procesul de insolvabilitate se desfășoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă și ale Legii insolvabilității. Norma legală menționată consacră caracterul special al procedurii de insolvabilitate, însă aceasta nu exclude aplicarea regulilor generale de procedură civilă ori de câte ori legea specială nu prevede o reglementare distinctă.

De asemenea, conform art. 5 alin. (2) din Legea insolvabilității, instanța de insolvabilitate dispune de competență exclusivă la examinarea litigiilor ce țin de masa debitoare. Totodată, legiuitorul a stabilit expres că, în cazul în care partea interesată invocă existența unui litigiu de drept referitor la masa debitoare, instanța de insolvabilitate urmează să examineze acel litigiu într-un proces separat, în procedură contencioasă, conform regulilor prevăzute de Codul de procedură civilă.

Rezultă astfel că legiuitorul a făcut o distincție clară între procedurile speciale desfășurate în cadrul procesului de insolvabilitate și litigiile de drept comun care presupun stabilirea, recunoașterea sau contestarea unor drepturi subiective și obligații civile. Ori de câte ori existența sau întinderea unei creanțe este contestată și necesită administrarea unui probatoriu complex pentru stabilirea raporturilor juridice dintre părți, cauza nu mai poate fi soluționată în cadrul unei proceduri simplificate, cum este validarea popririi, ci urmează a fi examinată în procedură contencioasă.

În speță, din materialele dosarului rezultă că prin somația din 3 august 2018 lichidatorul debitorului insolvabil SRL „Nectar-Expo” a dispus înființarea popririi asupra unei pretinse creanțe deținute de debitor împotriva Î.I. „Pușcari A.” în cuantum de 254 040 lei. Somația a fost recepționată de terțul poprit la 7 august 2018, fapt confirmat prin avizul de recepție anexat la dosar (f. d. 8 vol. I).

Prin aceeași somație, terțului poprit i s-a solicitat să achite în termen de 5 zile suma indicată în contul de acumulare al masei debitoare, fiind informat despre consecințele neexecutării obligațiilor prevăzute de lege.

Cererea de validare a popririi a fost depusă în instanță la data de 24 august 2018, respectiv în interiorul termenului de 30 de zile prevăzut de art. 126 alin. (9) din Legea insolvabilității, motiv pentru care completul de recurs constată că această condiție procedurală a fost respectată de către lichidator.

Cu referire la fondul litigiului, Completul specializat reține că pretențiile formulate de lichidator se întemeiază pe contractul de vânzare-cumpărare nr. 20-08/14 din 20 august 2015, încheiat între Î.I. „Pușcari A.”, în calitate de vânzător, și SRL „Nectar-Expo”, în calitate de cumpărător.

Potrivit susținerilor lichidatorului, în baza contractului menționat, debitorul insolvabil ar fi achitat suma totală de 1 290 000 lei, însă vânzătorul ar fi livrat doar 78 830 de lăzi din lemn din totalul de 100 000 contractate. În opinia lichidatorului, diferența de 21 170 de lăzi, evaluată la suma de 254 040 lei, reprezintă o creanță exigibilă a debitorului insolvabil împotriva terțului poprit, susceptibilă de executare prin mecanismul popririi.

Verificând însă materialul probator anexat cererii, Colegiul judiciar constată că această concluzie nu este susținută de înscrisurile existente la dosar.

Astfel, din conținutul facturilor fiscale prezentate de însuși lichidatorul rezultă că furnizorul a efectuat livrări succesive care însumează întreaga cantitate de 100 000 de lăzi prevăzută în contractul de vânzare-cumpărare. Niciuna dintre facturile anexate nu confirmă existența unei cantități restante de marfă, iar din rubrica referitoare la cantitatea mărfurilor livrate rezultă executarea integrală a obligației asumate de vânzător.

Aceeași concluzie rezultă și din actul de verificare reciprocă a decontărilor întocmit la situația din 30 octombrie 2015 și semnat de reprezentanții ambelor părți. Din acest înscris rezultă că obligațiile bănești asumate de cumpărător au fost executate, iar între părți nu au fost consemnate obiecții referitoare la executarea obligațiilor de livrare.

Mai mult decât atât, materialele cauzei relevă existența unui raport juridic distinct, și anume contractul de depozit nr. 25-09/15 din 25 septembrie 2015.

Potrivit acestui contract, precum și facturii seria WB nr. 0578075 din aceeași dată, SRL „Nectar-Expo” a transmis spre păstrare către Î.I. „Pușcari A.” un număr de 21 167 lăzi, evaluate la suma de 254 004 lei.

Prin urmare, înscrisurile existente la dosar demonstrează că lăzile pe care lichidatorul le consideră nelivrate au constituit, în realitate, obiect al unui raport juridic ulterior, distinct de contractul de vânzare-cumpărare, fiind transmise spre depozitare chiar de către debitorul insolvabil.

În acest context, Completul specializat reține că raporturile juridice dintre părți nu se reduc la simpla executare a contractului de vânzare-cumpărare, ci implică și executarea unui contract de depozit, ceea ce modifică esențial calificarea juridică a pretențiilor formulate.

Conform art. 1086 din Codul civil, în redacția aplicabilă la data încheierii contractului, prin contractul de depozit depozitarul se obligă să păstreze bunul mobil predat de deponent și să îl restituie la cerere.

La rândul său, art. 1096 alin. (1) din Codul civil stabilește expres că deponentul are dreptul să își ridice bunul depozitat în orice moment, chiar dacă părțile au convenit un termen de depozitare.

Rezultă că, pentru nașterea unei eventuale creanțe împotriva depozitarului, era necesar ca deponentul să își exercite dreptul de a solicita restituirea bunului, iar depozitarul să refuze executarea obligației de restituire sau să se afle în imposibilitatea executării acesteia. Or, în cauza dedusă judecății nu există nicio probă care să ateste că SRL „Nectar-Expo” ar fi solicitat restituirea bunurilor transmise spre păstrare.

La fel, nu există probe care să demonstreze că Î.I. „Pușcari A.” ar fi refuzat restituirea acestor bunuri sau că și-ar fi însușit bunurile depozitate.

Dimpotrivă, prin poziția procesuală exprimată pe parcursul examinării cauzei, terțul poprit a susținut constant că bunurile au fost păstrate și că acesta este dispus să le restituie proprietarului de drept.

În asemenea circumstanțe, Colegiul judiciar constată că nu există probe care să confirme transformarea obligației de păstrare într-o obligație bănească și, respectiv, existența unei creanțe certe și exigibile în cuantum de 254 040 lei.

În sensul art. 126 alin. (11) din Legea insolvabilității, validarea popririi presupune constatarea existenței ***unei datorii certe*** a terțului poprit față de debitorul insolvabil.

Or, procedura validării popririi nu poate servi drept mecanism pentru stabilirea existenței unei creanțe litigioase și nici pentru transformarea unor raporturi juridice contractuale complexe într-o obligație bănească executorie.

Astfel, instanța sesizată cu o asemenea cerere nu este chemată să stabilească dacă un contract a fost executat sau nu, dacă acesta a fost rezolvit ori reziliat în mod valabil, dacă au intervenit efectele rezoluțiunii sau dacă una dintre părți datorează despăgubiri celeilalte. Toate aceste aspecte presupun examinarea unui litigiu de drept substanțial și administrarea unui probatoriu specific procedurii contencioase.

În speță, existența unor raporturi juridice concurente, respectiv contractul de vânzare-cumpărare și contractul de depozit, precum și pozițiile diametral opuse ale participanților la proces demonstrează existența unui litigiu de drept veritabil cu privire la natura și întinderea drepturilor patrimoniale pretinse de debitorul insolvabil.

În consecință, Colegiul judiciar apreciază că pretențiile formulate de lichidator nu puteau fi valorificate pe calea procedurii speciale reglementate de art. 126 din Legea insolvabilității, ci urmau să facă obiectul unei acțiuni contencioase distincte, în cadrul căreia să fie stabilite toate circumstanțele referitoare la executarea contractelor încheiate între părți.

Din aceleași considerente, notificarea de reziliere nr. 191-132 a contractului de vânzare-cumpărare nr. 20-08/14 din 20 august 2015 nu poate fi examinată în cadrul procedurii de validare a popririi, întrucât aprecierea legalității, temeiniciei și efectelor unei asemenea notificări excedează obiectul și limitele procesuale ale acestei proceduri speciale.

Prin urmare, întrucât din probele administrate nu rezultă existența unei creanțe certe, lichide și exigibile în sarcina Î.I. „Pușcari A.” față de debitorul insolvabil Î.I. „Pușcari A.”, condițiile prevăzute de art. 126 alin. (11) din Legea insolvabilității pentru validarea popririi nu sunt întrunite.

În aceste circumstanțe, soluția de respingere a cererii de validare a popririi și de încasare a sumei de 254 040 lei apare ca fiind legală, întemeiată și conformă materialului probator administrat în cauză.

În aceste circumstanțe, Colegiul judiciar apreciază că prima instanță a aplicat corect normele legale incidente și nu a încălcat regulile privind sarcina probei sau aprecierea probelor.

În consecință, apelul urmează a fi respins, iar hotărârea primei instanțe va fi menținută ca fiind corectă atât sub aspectul stabilirii situației de fapt, cât și al aplicării dispozițiilor legale incidente.

În finalitatea celor indicate supra, prima instanță just a concluzionat asupra respingerii cererii înaintate de către lichidatorul SRL „Nectar-Expo” în procedura falimentului, Bostan Nicolae către terțul poprit Î.I. „Pușcari A.” privind validarea popririi.

Aderent, Colegiul judiciar consideră argumentele invocate în cererea de apel ca fiind neîntemeiate și insuficiente pentru a răsturna legalitatea și temeinicia hotărârii primei instanțe.

Astfel, criticile formulate de apelant au un caracter preponderent declarativ și se rezumă, în esență, la exprimarea dezacordului față de concluziile instanței de fond, fără a demonstra în mod convingător existența unor erori de fapt sau de drept care ar justifica intervenția instanței de apel. Argumentele expuse nu combat constatările esențiale ale primei instanțe și nu sunt susținute de probe suplimentare ori de raționamente juridice apte să infirme concluziile la care aceasta a ajuns.

Totodată, susținerile privind pretinsa interdependență dintre contractul de vânzare-cumpărare și contractul de depozit reprezintă o interpretare proprie a raporturilor juridice dintre părți, care nu este de natură să demonstreze, prin ea însăși, existența unei creanțe certe, lichide și exigibile în sarcina terțului poprit. Or, apelantul nu a indicat argumente pertinente care să înlăture constatările instanței referitoare la caracterul litigios al pretențiilor formulate și la imposibilitatea examinării unor asemenea aspecte în cadrul procedurii speciale de validare a popririi.

În aceeași ordine de idei, invocarea dispozițiilor legale privind interpretarea și efectele contractelor nu este suficientă pentru a demonstra caracterul eronat al hotărârii contestate, în lipsa unor argumente concrete din care să rezulte aplicarea greșită a normelor de drept sau aprecierea arbitrară a probelor administrate.

Prin urmare, Colegiul apreciază că motivele de apel au un caracter formal, nu răstoarnă constatările de fapt și de drept reținute de prima instanță și nu relevă existența temeiurilor prevăzute de lege pentru casarea sau modificarea hotărârii atacate.

Distinct de cele indicate, Colegiul judiciar, prin prisma jurisprudenţei CEDO şi anume cauza Rebait şi alţii contra Franţei nr. 26561/1995, unde Comisia a menţionat că, „art. 6 § 1 al Convenţiei, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanţă de recurs, întemeindu-se pe dispoziţii legale specifice, respinge recursul declarat

împotriva sentinţei pronunţate de o instanţă inferioară, ca fiind lipsit de şanse de succes”, consideră necesar de a respinge şi alte argumente invocate în cererea de recurs, mai mult că acestea nu denotă încălcarea esenţială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

În conformitate cu art. 82 din Codul de procedură civilă, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat, taxa de timbru și cheltuielile de judecare a cauzei.

La depunerea cererii de apel pe marginea hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Central) din 29 mai 2024, administratorul insolvabilității SRL „Nectar Expo” în proces de insolvabilitate, Bostan Nicolae, nu a achitat taxa de stat, în temeiul prevederilor art. 86 alin. (2) din Codul de procedură civilă, potrivit cărora persoanele juridice declarate în stare de insolvabilitate, la introducerea în instanţa de judecată a acţiunilor de urmărire a creanţelor debitoare, de anulare a actelor juridice fictive sau frauduloase, a garanţiilor acordate, a tranzacţiilor încheiate şi a actelor de transfer de proprietate, precum şi la atacarea hotărîrilor judecătoreşti adoptate pe marginea acestor litigii, plătesc taxa de stat și taxa de timbru după examinarea cauzei, dar nu mai tîrziu de 6 luni din data adoptării de către instanţa de judecată a hotărârii.

În conformitate cu art. 98 alin. (2) din Codul de procedură civilă, În caz de respingere a acţiunii, cheltuielile de judecare a cauzei suportate de instanţă, precum şi taxa de stat, se încasează la buget de la reclamant dacă acesta nu este scutit de plata cheltuielilor de judecată. În acest caz, taxa de timbru se încasează în contul instanței judecătorești de la reclamant, dacă reclamantul nu este scutit de plata acesteia.

Dată fiind soluția privind respingerea cererii de apel, Colegiul judiciar consideră necesar de a încasa în termen de până la 6 luni de la data adoptării prezentei hotărâri, din contul SRL „Nectar-Expo” în procedura falimentului, în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 6 478,02 lei și taxa de timbru în mărime de 200 lei.

Din considerentele menţionate şi având în vedere faptul că hotărârea contestată este întemeiată şi legală, iar argumentele invocate de către apelant sunt neîntemeiate, Colegiul judiciar ajunge la concluzia de a respinge apelul declarat de administratorul insolvabilității SRL „Nectar-Expo” în procedura falimentului, şi de a menţine hotărârea Judecătoriei Judecătoriei Chișinău (sediul Central) din 29 mai 2024.

În conformitate cu prevederile art. 385 lit. a), art. 389, art. 390 Cod de procedură civilă, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în materie de insolvabilitate, reorganizare și dizolvare a persoanelor juridice al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru,-

D E C I D E :

Se respinge cererea de apel declarată de administratorul insolvabilității SRL „Nectar Expo” în proces de insolvabilitate, Bostan Nicolae.

Se menține hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Central) din 29 mai 2024, în cauza de insolvabilitate la cererea lichidatorului SRL „Nectar-Expo” în procedura falimentului, Bostan Nicolae către terțul poprit Î.I. „Pușcari A.” privind validarea popririi.

Se încasează de la SRL „Nectar-Expo” în procedura falimentului în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 6 478,02 (șase mii patru sute șaptezeci și opt,02) lei și

taxa de timbru în mărime de 200 (două sute) lei, care urmează să fie achitată nu mai târziu de 6 luni din data adoptării prezentei decizii.

Decizia nu se supune recursului, este definitivă și irevocabilă de la pronunțare.

Președintele completului,
Judecător Sîrbu Victoria

Judecătorii: Cașcaval Andrei

Bagrin Lucia